

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Пирогова, 29, м. Вінниця, 21018, тел./факс (0432)55-80-00, (0432)55-80-06 E-mail: inbox@vn.arbitr.gov.ua

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ

"22" лютого 2021 р.

Справа № 902/839/16(902/699/20)

Господарський суд Вінницької області у складі: головуєчий суддя Тісецький С.С., секретар судового засідання Поцалюк Н.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в режимі відеоконференції матеріали справи

за позовом: Публічного акціонерного товариства "Ладжинський завод силікатної цегли" в особі ліквідатора Темчишина Володимира Петровича

до: Приватного підприємства "Хімагродар"

про стягнення 8 239 947,24 грн відшкодування вартості майна
у межах справи № 902/839/16

за заявою: Головного управління ДПС у Вінницькій області

до: Публічного акціонерного товариства "Ладжинський завод силікатної цегли"

про визнання банкрутом

Представники сторін:

позивача - ліквідатора ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли" арбітражного керуючого Темчишина В.П.: Книш З.І., адвокат за довіреністю

ВСТАНОВИВ:

В провадженні суду перебуває справа № 902/839/16 про банкрутство ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли".

Провадження у справі перебуває на стадії ліквідаційної процедури боржника.

14.07.2020 року до Господарського суду Вінницької області надійшла позовна заява №б/н від 08.07.2020 року ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли" до ПП "Хімагродар" про стягнення 8 239 947,24 грн відшкодування вартості майна.

Водночас, станом на 14.07.2020 року суддя Тісецький С.С. перебував у відпустці (13.07.2020 по 31.07.2020).

В зв'язку з цим, відповідно до витягу з протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 14.07.2020, справу № 902/839/16(902/699/20) розподілено для розгляду судді Лабунській Т.І.

Ухвалою від 20.07.2020 року (суддя Лабунська Т.І.) відкрито провадження у справі № 902/839/16(902/699/20) за вищевказаним позовом; ухвалено розгляд справи здійснити за правилами загального позовного провадження; призначено підготовче засідання. Також, даною ухвалою було відстрочено позивачу сплату судового збору за звернення з позовом до суду до ухвалення судового рішення по даному спору.

В подальшому, на підставі заяви судді Лабунської Т.І. від 04.08.2020 року, згідно розпорядження т.в.о. керівника апарату суду визначено здійснити повторний автоматизований розподіл справи №902/839/16(902/699/20) з метою передачі попередньому складу суду визначеному при її надходженні.

Ухвалою від 10.08.2020 року суддею Тісецьким С.С. прийнято дану справу №902/839/16(902/699/20) в межах справи №902/839/16 до свого провадження. Призначено підготовче засідання.

15.09.2020 року від відповідача надійшов відзив б/н від 10.09.2020 року на позовну заяву, в якому відповідач заперечує щодо позовних вимог у повному обсязі.

09.10.2020 року до суду від ліквідатора ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" арбітражного керуючого Темчишина В.П. надійшло заперечення № 87 від 05.10.2020 року на відзив відповідача щодо позовних вимог.

Ухвалою від 15.10.2020 року було закрито підготовче провадження та призначено справу з розгляду позовної заяви ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" до ПП "Хімагродар" про стягнення відшкодування вартості майна у межах справи № 902/839/16 до судового розгляду по суті.

В подальшому, ухвалою від 18.01.2021 року відкладено розгляд по суті справи за позовною заявою ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" до ПП "Хімагродар" про стягнення відшкодування вартості майна у межах справи № 902/839/16 на 22.02.2021 року о 14:30 год. Ухвалено судові засідання провести в режимі відеоконференції в приміщенні Господарського суду Вінницької області за адресою. Доручено Господарському суду Волинської області забезпечити проведення судового засідання в режимі відеоконференції за участю арбітражного керуючого (ліквідатора) Темчишина В.П. та представників ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли". Доручено Господарському суду Київської області забезпечити проведення судового засідання в режимі відеоконференції за участю представника АТ "Укртрансгаз".

В судові засідання на визначену дату з'явився представник позивача.

Відповідач повноважного представника в судові засідання не направив. Про дату, час та місце розгляду справи повідомлений належним чином, ухвалою суду від 18.01.2021 року, що була надіслана відповідачу - ПП "Хімагродар" за адресою: вул.О.Мишуги, 3-В, м. Київ, 02140 (яка є адресою місцезнаходження згідно ЄДР) та на адресу керівника ПП "Хімагродар" Бабич Н.М.: вул. Героїв Небесної Сотні, 15, кв. 29, м. Бровари, Київська обл., 07400, що відповідно була зазначена відповідачем як адреса для листування у відзиві та письмових поясненнях, поданих до суду.

Згідно з результатами відстеження поштового пересилання на офіційному сайті АТ "Укрпошта", вказана ухвала не була вручена адресатам під час доставки.

Водночас, відповідно до п. 5 ч. 6 ст. 242 ГПК України днем вручення судового рішення є день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати копію судового рішення чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, яка зареєстрована у встановленому законом порядку, якщо ця особа не повідомила суду іншої адреси.

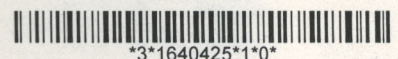
Порядок вручення рекомендованих поштових відправлень, в т.ч. рекомендованих листів з позначкою "Судова повістка" врегульовано Правилами надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 05.03.2009 № 270 (далі Правила).

Із вказаних Правил надання послуг поштового зв'язку слідує, що невручення рекомендованого поштового відправлення під час доставки є підтвердженням відсутності особи - адресата за адресою, а отже, день проставлення такої відмітки в поштовому повідомленні слід вважати днем вручення судового рішення в порядку, визначеному п. 5 ч. 6 ст. 242 ГПК України. При цьому неотримання відповідачем ухвал суду є наслідком бездіяльності, оскільки таке направлення здійснювалося відповідачу - за адресою місцезнаходження згідно ЄДР та за адресою керівника відповідача, зазначеною ним в якості адреси для листування у відзиві та письмових поясненнях.

Окрім того, суд зазначає, що ухвали суду у справі № 902/839/16(902/699/20) офіційно оприлюднені у Єдиному державному реєстрі судових рішень - www.reyestr.court.gov.ua та знаходяться у вільному доступі.

Відтак у суду є достатні підстави вважати, що ним вжито належних заходів до повідомлення відповідача про дату, час та місце слухання справи.

Окремо суд зауважує, що частиною першою ст. 202 ГПК України передбачено, що неявка у судові засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду

прави по суті, крім випадків, визначених цією статтею.

Зокрема, за приписами п.2 ч.3 ст. 202 ГПК України якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судові засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі повторної неявки в судові засідання учасника справи (його представника) незалежно від причин неявки.

Натомість, 19.01.2021 року до суду від відповідача надійшли письмові пояснення по суті справи б/н від 12.01.2021 року.

В ході розгляду справи представник позивача надала пояснення по суті спору, підтримала позовні вимоги у повному обсязі та просила їх задоволити.

Розглянувши подані документи і матеріали, з'ясувавши фактичні обставини на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті судом встановлено наступне.

Так, за змістом позовних вимог та наявних матеріалів справи, вбачається наступне.

28.01.2020 року Господарським судом Вінницької області прийнято рішення, яким повністю задоволено позовну заяву ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі арбітражного керуючого (ліквідатора ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли") Темчишина В.П. до ПП "Хімагродар" про витребування майна з чужого незаконного володіння в межах справи № 902/839/16.

Витребувано з незаконного володіння ПП "Хімагродар" належне ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" на праві власності нерухоме майно, а саме:

- комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м., що складається з: установка рідких присад в мазутній 5; будівля котельної, 12 774,3 кв.м; резервуар, 24; бак конденсат, 25; паливо зважувальний пункт, 28; градирня з мережами водопостачання, 32; бак гідроперевантажень, 38; бак гідроперевантажень, 39; бак промивання води, 40; бак промивання води, 41; бак діараторний, 42; сепаратор ємкості 43, водоочищувач ДСА, 44; бак солі і води, 45; бак води, 46; охолоджувач пари, 47; резервуар запобіжний, р.48; барботажний пристрій, 49; охолоджувач пари, 50; редукційний пристрій, 55; солерозчинювач, 59, 57,6 кв.м.; насосна станція обороту води, 60,51 кв.м.; діатор ДСА, 62; ємкість 3 куб.м., 63; ємкість 3 куб.м., 64; ємкість 3 куб.м., 65; ємкість 10 куб.м., 66; ємкість 3 куб.м., 67; ємкість 75 куб.м., 68; ємкість 75 куб.м., 69; тепломережі мазуту, 85;

Зазначений комплекс будівель та споруд знаходиться на земельній ділянці площею 0,2143 га (кадастровий номер 0510600000:07:001:0273).

- комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м., що складається з: будівлі головного корпусу, 3, 9 174,70 кв.м.; будівлі вагової, 6, 32,9 кв.м.; будівля ТП, 9, 11,4 кв.м.; будівля РП-10, 10, 54,1 кв.м.; будівля приймання вапна, 14, 1 025,0 кв.м.; перевантажувальний вузол, 17, 64,5 кв.м.; реконструкція РП-10,18, 1 459,50 кв.м.; вагон общ. ВО-12, 22; склад вапняку, 51; вузол завантаження, 52, 541,0 кв.м.; внутрішньо майданчикові мережі, 53; галерея піску, 58; 370,4 кв.м.; глибинно-нас.канал, 61, 30,3 кв.м.; зовнішні теплові мережі, 71; внутрішньомайданчик. мережі госп. фекал, канал, 74; внутрішньомайданчик. мережі госп. фекал, канал, 75; внутрішні мережі відведення води, 76; внутрішні мережі притоку води, 77; кабельні лінії електропередач, 78; ЛЕП-10 кв. (кабельні лінії), 79; внутрішньопром. каналізації, 80; кабельні лінії, 81; зовнішні мережі, 82; електромлаб. Мережу, 83; внутрішньомайданч. мережі, 84; дорога до підстанції, 34.

Зазначений комплекс будівель та споруд знаходиться на земельній ділянці площею 0,8706 га (кадастровий номер 0510600000:07:001:0275).

- комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м., що складається з: будівля мазутонасосної, 7, 177,5 кв.м.; склад ГЗМ, 15, 177,9 кв.м.; склад фарб., 16, 59,2 кв.м.; будівля АБК транспортного цеху, 19, 744,2 кв.м.; бокс транспортного цеху, 20,

148,3 кв.м.; ємкість ГСМ, 23; резервуар 10 куб.м., 29; автодорога в кар'єр, 57, бензоколонка, 70.

Зазначений комплекс будівель та споруд знаходиться на земельній ділянці площею 1,2916 га (кадастровий номер 0510600000:07:001:0267).

- земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-А, цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;

- земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-Б цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;

- земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-Б, цільове призначення - для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;

- земельну ділянку площею 0,2143 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-Е, цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств.

Вказане рішення суду від 28.01.2020 року у встановленому законом порядку не оскаржувалось та набрало законної сили 25.02.2020 року.

Як було встановлено судом при розгляді даної справи, ухвалою Господарського суду Вінницької області від 03.12.2018 року було відмовлено в позові ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" в особі ліквідатора - арбітражного керуючого Темчишина В.П. до Македонського О.П. та ПП "Хімагродар" про визнання недійсними договорів купівлі-продажу та зобов'язання ПП "Хімагродар" повернути майно, одержане на виконання договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року, в межах справи № 902/839/16.

За змістом вказаної вище ухвали, судом встановлено, що 14.04.2015 року, між ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. (продавець) та Македонським О.П. (покупець) укладено договори купівлі-продажу нерухомого майна за реєстровими номерами 839, 838, 837, 834, 836, 835, 833.

В подальшому, постановою Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 року, ухвалу Господарського суду Вінницької області від 03.12.2018 року по справі № 902/839/16 скасовано та прийнято нове судове рішення:

Позовну заяву ліквідатора Публічного акціонерного товариства "Ладижинський завод силікатної цегли" Темчишина В.П. № 251 від 10.09.2018 року (з врахуванням заяви від 05.11.2018 року про зміну підстав позову) задоволити частково;

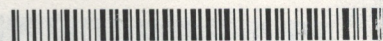
Визнати недійсними договори купівлі-продажу від 14.04.2015 року, укладені між ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. та Македонським О.П.:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 839, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул.Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 838, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул.Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 837, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул.Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 834, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що

находиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-А;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 836, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 835, за яким було відчужено земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 833, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладижин, вул. Промислова, 1-Е.

Постановою Верховного суду від 12.06.2019 року постанову Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 року по справі № 902/839/16 залишено без змін.

Відтак, як зазначено позивачем, за наведених вище обставин, підстави набуття Македонським О.П. придбаного за відповідними договорами купівлі-продажу нерухомого майна, яке вибуло з власності ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" та його передачі Македонським О.П. до статутного капіталу ПП "Хімагродар" згідно договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року, відсутні.

Проте, під час повернення у власність боржника від ПП "Хімагродар" вищезазначеного нерухомого майна на підставі ухвали господарського суду Вінницької області від 28.01.2020 року, ліквідатором банкрута було з'ясовано, що майже усі будівлі та споруди зруйновані або демонтовані, про що були складені відповідні акти КП "Тульчинське міжрайонне бюро технічної інвентаризації" від 17.03.2020 року.

Так, згідно актів КП "Тульчинське міжрайонне бюро технічної інвентаризації" від 17.03.2020 року про знищення об'єкту виробничих будівель та споруд, нерухоме майно (комплекс будівель та споруд): яке розташоване за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-а, загальною площею 1247,1 кв. м. знищено, крім будівлі АБК транспортного цеху літ. 19 (площею 774,2 кв.м.); яке розташоване за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-б, загальною площею 1276,3 кв. м. знищено; яке розташоване за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-е, загальною площею 882,9 кв.м. знищено.

Враховуючи викладене, повернути усе майно від відповідача у власність ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" в натурі - неможливо, у зв'язку з його знищенням.

Посилаючись на наведені обставини та положення ст.ст. 1212, 1213 ЦК України, позивач просить суд стягнути з ПП "Хімагродар" на користь ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" 8 239 947,24 грн. відшкодування вартості майна.

При цьому, згідно визнаних недійсними договорів купівлі-продажу від 14.04.2015 року, вартість нерухомого майна яку повинен відшкодувати відповідач становить: комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-а, загальною площею 1247,1 кв.м. - 1 432 519,00 грн. за мінусом будівлі АБК транспортного цеху, площею 774,2 кв.м., вартість якої згідно пропорційних підрахунків становить 854 847,76 грн. До відшкодування - 557 671,24 грн.; комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-б, загальною площею 1276,3 кв.м. - 6 430 147,00 грн.; комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-е, загальною площею 882,9 кв.м. - 1 252 129,00 грн. Всього до відшкодування: $557\,671,24 + 6\,430\,147 + 1\,252\,129,00 = 8\,239\,947,24$ грн.

Відповідач у відзиві на позовну заяву та письмових поясненнях по суті спору, заперечує щодо задоволення позовних вимог та зазначає, окрім іншого, що дійсно, на даний час між позивачем та відповідачем не існує жодних цивільно-правових зобов'язань, зокрема і щодо схоронності витребуваного нерухомого майна, але стосовно відсутності правової підстави набуття вищевказаного майна - відповідач

набув дане нерухоме майно за нотаріальним договором про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" укладеного між Македонським О.П. та відповідачем від 21.06.2016 року, зареєстрованим в реєстрі за №2388, який є чинним. На момент внеску майна до статутного фонду відповідача Македонським О.П., останній був реальним власником даного майна, що підтверджувалось витягами з відповідних реєстрів, які містяться в нотаріальній справі.

Отже відповідач вважає, що набув права на зазначене вище нерухоме майно на законних підставах.

Крім того, будівлі та споруди, які було передано Македонським О.П. до статутного фонду відповідача знаходились в аварійному стані та не були придатні для використання за його прямим призначенням, оскільки одним із керівників позивача було вирізано з них всі металоконструкції та металеві опори, внаслідок чого окремі стіни у зазначених будівлях та спорудах завалились. Про даний факт добре відомо позивачу, оскільки за наслідками вирізки всіх металевих конструкцій, що призвели до руйнування зазначених об'єктів нерухомості, місцевою поліцією відкрито низку кримінальних проваджень стосовно Коляси С.В., який був одним з колишніх керівників позивача та довів його до банкрутства.

При внесенні вищевказаного нерухомого майна до статутного фонду відповідача, здійснювалась експертна оцінка всього майна, яке було внесене Македонським О.П. до статутного капіталу відповідача. Згідно звітів експерта враховуючи напівзруйнований стан майна, його оціночна вартість є значно меншою від вказаної позивачем у позовній заяві, вартості неповернутого майна.

З врахуванням встановлених обставин, суд дійшов наступних висновків з огляду на таке.

Відповідно до ч. 1, ч. 3 ст. 3 ГПК України, судочинство в господарських судах здійснюється відповідно до Конституції України, цього Кодексу, Закону України "Про міжнародне приватне право", Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Судочинство у господарських судах здійснюється відповідно до закону, чинного на час вчинення окремої процесуальної дії, розгляду і вирішення справи.

Згідно ч. 6 ст. 12 ГПК України, господарські суди розглядають справи про банкрутство у порядку, передбаченому цим Кодексом для позовного провадження, з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

21.04.2019 року набрав чинності Кодекс України з процедур банкрутства (далі - КУ з процедур банкрутства).

Частина 1 ст. 2 КУ з процедур банкрутства передбачає, що провадження у справах про банкрутство регулюється цим Кодексом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законами України.

Згідно п. 1, п. 2 Прикінцевих та перехідних положень КУ з процедур банкрутства, цей Кодекс набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання чинності цим Кодексом. З дня введення в дію цього Кодексу визнати такими, що втратили чинність: Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 31, ст. 440 із наступними змінами).

Враховуючи наведене, КУ з процедур банкрутства введено в дію з 21.10.2019 року.

Згідно ч. 1 ст. 2 КУ з процедур банкрутства, провадження у справах про банкрутство регулюється цим Кодексом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законами України.

Згідно ч.ч. 1, 2 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства, спори, стороною в яких є боржник, розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей,

визначених цією статтею. Господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника. Склад учасників розгляду спору визначається відповідно до Господарського процесуального кодексу України. Господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

За змістом ч. 3 ст. 13 ГПК України, кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

В силу ч. 1, ч. 2 ст. 73 ГПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Згідно ч. 1 ст. 74 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Згідно ч. 4 ст. 75 ГПК України, обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Відповідно до ч. 1 ст. 76 ГПК України, належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

За змістом ст. 86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також вірогідність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Європейський суд з прав людини у рішенні від 10.02.2010 у справі "Серявін та інші проти України" зауважив, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення.

У справі "Трофимчук проти України" Європейський суд з прав людини також зазначив, що хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітись як вимога детально відповідати на кожен довод.

Так, предметом спору у даній справі є вимога про стягнення з відповідача 8 239 947,24 грн. відшкодування вартості майна згідно положень ст.ст. 1212, 1213 ЦК України.

Статтею 15 ЦК України передбачено право кожної особи на захист свого

цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорування, а також на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Згідно ст. 16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу. Одним із способів захисту цивільних прав та інтересів може бути, зокрема, визнання права.

Загальні підстави для виникнення зобов'язань у зв'язку з набуттям, збереженням майна без достатньої правової підстави визначені нормами глави 83 Цивільного кодексу України.

Так, ст. 1212 ЦК України регулює випадки набуття майна або його збереження без достатніх правових підстав.

Предметом регулювання інституту безпідставного набуття чи збереження майна є відносини, які виникають у зв'язку з безпідставним отриманням чи збереженням майна і які не врегульовані спеціальними інститутами цивільного права.

Зобов'язання з безпідставного набуття, збереження майна виникають за наявності трьох умов: а) набуття або збереження майна; б) набуття або збереження за рахунок іншої особи; в) відсутність правової підстави для набуття або збереження майна (відсутність положень закону, адміністративного акта, правочину або інших підстав, передбачених статтею 11 ЦК України).

Об'єктивними умовами виникнення зобов'язань з набуття, збереження майна без достатньої правової підстави виступають: 1) набуття або збереження майна однією особою (набувачем) за рахунок іншої (потерпілого); 2) шкода у вигляді зменшення або незбільшення майна в іншої особи (потерпілого); 3) обумовленість збільшення або збереження майна з боку набувача шляхом зменшення або відсутності збільшення на стороні потерпілого; 4) відсутність правової підстави для вказаної зміни майнового стану цих осіб.

Відповідно до статті 1212 ЦК України безпідставно набути є майно, набуто особою або збережене нею в себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави.

Загальна умова частини першої статті 1212 ЦК України звужує застосування інституту безпідставного збагачення у зобов'язальних (договірних) відносинах, бо отримане однією зі сторін у зобов'язанні підлягає поверненню іншій стороні на підставі цієї статті тільки за наявності ознаки безпідставності такого виконання.

Набуття однією зі сторін зобов'язання майна за рахунок іншої сторони в порядку виконання договірних зобов'язань не вважається безпідставним.

Тобто в разі, коли поведінка набувача, потерпілого, інших осіб або подія утворюють правову підставу для набуття (збереження) майна, положення статті 1212 ЦК України можна застосовувати тільки після того, як така правова підстава в установленому порядку скасована, визнана недійсною, змінена, припинена або була відсутня взагалі.

Під відсутністю правової підстави розуміється такий перехід майна від однієї особи до іншої, який або не ґрунтується на прямій вказівці закону, або суперечить меті правовідношення і його юридичному змісту. Тобто відсутність правової підстави означає, що набувач збагатився за рахунок потерпілого поза підставою, передбаченою законом, іншими правовими актами чи правочином. Аналогічний правовий висновок викладений у постановках Верховного Суду від 23.01.2020 у справі № 910/3395/19, від 23.04.2019 у справі № 918/47/18, від 01.04.2019 у справі № 904/2444/18.

Згідно з ч.1, п.1 ч.2 ст. 11, ч. 1, 2 ст. 509 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені цими актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки.

До підстав виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, належать договори та інші правочини. Зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а

кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, установлених статтею 11 цього Кодексу.

Зобов'язання повинне належно виконуватись відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що зазвичай ставляться.

Згідно з ч.1 статті 177 ЦК України об'єктами цивільних прав є речі, у тому числі гроші.

Частиною першою статті 202 ЦК України встановлено, що правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Системний аналіз положень частини першої, пункту 1 частини другої статті 11, частини першої статті 177, частини першої статті 202, частини першої статті 1212 ЦК України дає можливість дійти висновку про те, що чинний договір чи інший правочин є достатньою та належною правовою підставою набуття майна (отримання грошей).

Якщо поведінка набувача, потерпілого, інших осіб або подія утворюють правову підставу для набуття (збереження) майна, стаття 1212 ЦК України може застосовуватись тільки після того, як така правова підстава в установленому порядку скасована, визнана недійсною, змінена або припинена.

Відповідно до статті 1213 ЦК України набувач зобов'язаний повернути потерпілому безпідставно набуте майно в натурі. У разі неможливості повернути в натурі потерпілому безпідставно набуте майно відшкодовується його вартість, яка визначається на момент розгляду судом справи про повернення майна.

Для застосування зазначеної норми необхідно, по-перше, щоб одна особа набула (зберегла) майно за рахунок іншої. Збільшення або збереження в попередньому розмірі майна однієї сторони є результатом відповідного зменшення майна у іншої сторони. По-друге, необхідно, щоб набуття майна однією особою за рахунок іншої відбулося без достатньої правової підстави, передбаченої законом або угодою. Безпідставно набуте майно повертається тому, за рахунок кого було набуто.

Як зазначено вище, постановою Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 року (яка залишена в силі постановою Верховного Суду від 12.06.2019 року), було визнано недійсними договори купівлі-продажу від 14.04.2015 року, укладені між ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. та Македонським О.П.:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 839, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул.Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 838, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул.Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 837, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул.Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 834, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул. Промислова, 1-А;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 836, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 835, за яким було відчужено земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 833, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин, вул. Промислова, 1-Е.

28.01.2020 року Господарським судом Вінницької області прийнято рішення, яким повністю задоволено позовну заяву ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі арбітражного керуючого (ліквідатора ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли") Темчишина В.П. до ПП "Хімагродар" про витребування майна з чужого незаконного володіння в межах справи № 902/839/16. Витребувано з незаконного володіння ПП "Хімагродар" належне ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" на праві власності нерухоме майно, а саме:

- комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м.;
- комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м.;
- комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м.;
- земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-А, цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;
- земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Б цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;
- земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Б, цільове призначення - для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;
- земельну ділянку площею 0,2143 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Е, цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств.

Вказане рішення суду від 28.01.2020 року у встановленому законом порядку не оскаржувалось та набрало законної сили 25.02.2020 року.

Відтак, після визнання недійсними договорів купівлі-продажу від 14.04.2015 року, підстави набуття Македонським О.П. придбаного за відповідними договорами купівлі-продажу нерухомого майна, яке вибуло з власності ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" та його передачі Македонським О.П. до статутного капіталу ПП "Хімагродар" згідно договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року - відсутні, що відповідно є однією з обов'язкових передумов для застосування статті 1212 ЦК України.

Така ж позиція викладена Верховним Судом у постанові 06.02.2020 року у справі № 910/13271/18.

Водночас, як вбачається з матеріалів справи згідно актів КП "Тулчинське міжрайонне бюро технічної інвентаризації" від 17.03.2020 року про знищення об'єкту виробничих будівель та споруд, нерухоме майно (комплекс будівель та споруд): яке розташоване за адресою м. Ладизин, вул. Промислова, 1-а, загальною площею 1247,1 кв.м. знищено, крім будівлі АБК транспортного цеху літ. 19 (площею 774,2 кв.м.); яке розташоване за адресою м. Ладизин, вул. Промислова, 1-б, загальною площею 1276,3 кв.м. знищено; яке розташоване за адресою м. Ладизин, вул. Промислова, 1-е, загальною площею 882,9 кв.м. знищено.

Згідно визнаних недійсними договорів купівлі-продажу від 14.04.2015 року, за якими було відчужено майно позивача, вартість нерухомого майна та відповідно підлягає відшкодуванню, наступна: комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою м. Ладизин, вул. Промислова, 1-а, загальною площею 1247,1 кв.м. - 1 432 519,00 грн. (за мінусом будівлі АБК транспортного цеху, площею 774,2 кв.м., вартість якої згідно пропорційних підрахунків становить 854 847,76 грн.), до відшкодування -

557 671,24 грн.; комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-б, загальною площею 1276,3 кв.м. - 6 430 147,00 грн.; комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою м. Ладижин, вул. Промислова, 1-е, загальною площею 882,9 кв.м. - 1 252 129,00 грн. Всього до відшкодування: $557\,671,24 + 6\,430\,147 + 1\,252\,129,00 = 8\,239\,947,24$ грн.

Станом на момент розгляду справи доказів щодо повернення безпідставно набутого майна в натурі або ж відшкодування його вартості відповідачем - до суду не надано.

Відтак, зважаючи на наведені вище обставини та положення закону, суд дійшов висновку про задоволення позову ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" до ПП "Хімагродар" про стягнення 8 239 947,24 грн відшкодування вартості майна.

При цьому, заперечення відповідача судом не приймаються, оскільки наведені останнім доводи не спростовують позовних вимог, зокрема і щодо безпідставності набуття у власність спірного майна, про що було встановлено згаданими вище судовими рішеннями.

Відповідно до ст. 129 ГПК України витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача.

При цьому, при розподілі судових витрат судом враховано наступне.

Ухвалою суду від 20.07.2020 року відкрито провадження у справі №902/839/16(902/699/20) за вищевказаним позовом. Також, даною ухвалою було відстрочено ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" в особі ліквідатора Темчишина В.П. сплату судового збору за звернення з позовом до суду до ухвалення судового рішення по даному спору.

Відповідно п. 3.4 постанови Пленуму Вищого господарського суду України №7 від 21.02.2013 року "Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України" у разі коли господарським судом було відстрочено сплату позивачем судового збору, який з тих чи інших причин до прийняття рішення зі справи сплачено не було, а останнє прийнято на користь позивача, то стягнення суми судового збору здійснюється безпосередньо з відповідача у доход Державного бюджету України.

Частиною 1 ст. 4 ЗУ "Про судовий збір", передбачено, що судовий збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, - у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

Відповідно до підпункту 1 п. 2 ч. 2 ст. 4 ЗУ "Про судовий збір", за подання до господарського суду позовної заяви майнового характеру встановлено ставку судового збору в розмірі: 1,5 відсотка ціни позову, але не менше 1 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб і не більше 350 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Ціна позову у даній справі становить - 8 239 947,24 грн. Відтак, сплаті підлягав судовий збір в розмірі 123 599,20 грн. ($8\,239\,947,24 \times 1,5\%$)

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку про стягнення з відповідача суми судового збору за подання позовної заяви (123 599,20 грн.) у дохід Державного бюджету України.

Керуючись ст. ст. 1, 2, 7 Кодексу України з процедур банкрутства, ст. ст. 2, 3, 12, 73-79, 86, 232, 233, 236-238, 240-242, 326, 327 Господарського процесуального кодексу України, суд -

ВИРІШИВ:

1. Позовну заяву ПАТ "Ладижинський завод силікатної цегли" № б/н від 08.07.2020 року до ПП "Хімагродар" про стягнення відшкодування вартості майна, в межах справи № 902/839/16 про банкрутство ПАТ "Ладижинський завод силікатної

цегли", задоволити повністю.

2. Стягнути з Приватного підприємства "Хімагродар" (02140, м. Київ, вул.Олександра Мишуги, 3-В, код ЄДРПОУ 37387672) на користь Публічного акціонерного товариства "Ладжинський завод силікатної цегли" (24321, Вінницька обл., м. Ладжин, вул. Промислова, 1, код ЄДРПОУ 00294020) 8 239 947,24 грн. відшкодування вартості майна.

3. Стягнути з Приватного підприємства "Хімагродар" (02140, м. Київ, вул. Олександра Мишуги, буд. 3-В, код ЄДРПОУ 37387672) в дохід Державного бюджету України (отримувач коштів: ГУК у м. Києві / м. Київ / 22030106, код отримувача (код за ЄДРПОУ): 37993783, банк отримувача: Казначейство України (ЕАП), рахунок отримувача: UA908999980313111256000026001, код класифікації доходів бюджету: 22030106) 123 599,20 грн. судового збору.

4. Видати накази після набрання рішенням законної сили.

5. У зв'язку з відсутністю фінансування суду на відправлення вихідної поштової кореспонденції, копію рішення направити сторонам на відомі суду адреси електронної пошти, а саме: арбітражного керуючого (ліквідатора) Темчишина В.П. - temchyshyn@ukr.net, 2558912410@mail.gov.ua.

Відповідно до ст. 241 ГПК України, рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Згідно ч. 1 ст. 256 ГПК України, апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів, а на ухвалу суду - протягом десяти днів з дня його (її) проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

До початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційна скарга подається до Північно-західного апеляційного господарського суду через Господарський суд Вінницької області (п. 17.5 Перехідних положень Господарського процесуального кодексу України).

Відповідно до ч. 6 ст. 233 ГПК України повне рішення складено 26 лютого 2021 р.

Суддя

Тісецький С.С.

Віддрук. 2 прим.:

1 - до справи;

2 - керівнику ПП "Хімагродар" Бабич Н.М. (вул. Героїв Небесної Сотні, 15, кв. 29, м. Бровари, Київська обл., 07400).

Господарський суд Вінницької області

З оригіналом згідно

Помічник судді

Судове рішення набрало законної сили
19.03.2021

Відправлено з автоматизованої
системи документообігу суду